

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **N. V. A.**, zast. Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2021, čj. MV-72551-5/SO-2921, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 3. 2023 čj. 111 A 4/2021-43,

### t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobci **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 22. 3. 2021 zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, neboť nebyly splněny podmínky podle § 42a odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalovaný odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který ji zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) blanketní kasační stížností. Ještě před jejím doplněním podal návrh přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 6. 2023, čj. 8 Azs 86/2023-31, zamítl.

[3] Nyní podal stěžovatel druhý návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Opět uvedl, že má za to, že v jeho případě jsou splněny podmínky požadované § 73 odst. 2 s. ř. s. Výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než která by mohla přiznáním odkladného účinku

kasační stížnosti vzniknout jiným osobám. V důsledku napadeného rozhodnutí ztrácí možnost pobytu na území ČR, kde dosud pobýval na základě fikce pobytu z důvodu podané žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, respektive na základě odkladného účinku, který přiznal krajský soud jeho žalobě usnesením ze dne 1. 6. 2022, čj. 111 A 4/2021-24.

[4] Stěžovatel má na území ČR rodinné, společenské a ekonomické vazby. Původně žil se svým otcem, v mezidobí však založil rodinu a nyní žije na adrese U N. d. X, P. X, ve společné domácnosti se svou družkou D. T. N., která na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, a s jejich společnou dcerou D. N. A. V.

[5] K prokázání svého tvrzení doložil nájemní smlouvu, ze které vyplývá, že skutečně založil rodinu a žije s družkou a dcerou na tvrzené adrese. Dále k návrhu přiložil fotografie, na kterých je spolu s družkou a dcerou. Zároveň dodal, že dosud není zapsán v rodném listu své dcery s ohledem na svou komplikovanou pobytovou situaci, nicméně je jejím biologickým otcem. V neposlední řadě doložil usnesení krajského soudu čj. 111 A 4/2021-24, ve kterém soud dospěl k závěru, že právní následky napadeného rozhodnutí, spočívající v nutnosti opustit území ČR, by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[6] Dále stěžovatel uvedl, že v současné době pomáhá své družce s péčí o novorozenou dceru. V případě jeho vycestování by družka zůstala na péči o jejich dceru sama. Tím by mu vznikla větší újma, než která by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Těm by žádná újma nehrozila, neboť napadené rozhodnutí se dotýká pouze pobytové situace stěžovatele a jeho rodinných příslušníků. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by dále nebylo v rozporu s veřejným zájmem, jelikož se stěžovatel na území ČR nedopustil žádného závažného protiprávního jednání.

[7] Stěžovatel odkázal na rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, podle kterého nemůže být důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku v pobytové věci pouze to, že k bezprostřednímu opuštění ČR by mohl být cizinec donucen až v souvislosti se správním vyhoštěním. Podle citovaného rozsudku bylo pro přiznání odkladného účinku podstatné i zachování práva na spravedlivý proces cizince, spočívajícího mimo jiné v možnosti aktivně komunikovat se svým právním zástupcem a případně i v řízení vystupovat osobně. Dle rozšířeného senátu NSS je však tento důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti obvykle relevantní jen ve spojení s dalšími důvody (týkajícími se např. soukromého a rodinného života). Stěžovatel má za to, že v jeho případě jsou tyto důvody dány. Soud by měl také přihlídnout ke ztíženým možnostem obstarání víz na zastupitelském úřadu v Hanoji.

[8] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhla jeho zamítnutí. Nepovažovala za splněné podmínky podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Uvedla, že z Cizineckého informačního systému vyplývá, že na území České republiky pobývají na základě pobytových oprávnění otec, matka a sourozenec stěžovatele. Dle téhož systému stěžovatel od 13. 9. 2022 pobývá na adrese V. X, P. X, nikoliv na adrese U N. d. X, P. X, jak tvrdí v návrhu na přiznání odkladného účinku. Tvrzení stěžovatele, že žije ve společné domácnosti s družkou, se kterou má dle svého tvrzení dceru, vyplývá pouze z jím doložené nájemní smlouvy. Z Cizineckého informačního systému však nikoliv. Stěžovatel navíc na

pokračování

podporu svého tvrzení, že je biologickým otcem nezletilé D. N. A. V., nepředložil rodný list. Fotografie nemohou uvedené skutečnosti hodnověrně prokázat.

[9] Žalovaná uzavřela, že i kdyby byla přítomnost družky a nezletilé dcery stěžovatele na území České republiky hodnověrně prokázána, nemohlo by to být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno a platnost posledního realizovaného pobytového statutu skončila uplynutím času. Vzhledem k tomu, že opakovaný návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku se v dalších bodech opírá o stejné skutečnosti, jako návrh původní, měl by Nejvyšší správní soud postupovat obdobně jako v usnesení čj. 8 Azs 86/2023-31, kterým původní návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[10] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s., upravující odkladný účinek žaloby, se užijí přiměřeně. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[11] Nejvyšší správní soud se však předně zabýval tvrzením žalované, zda přiznání odkladného účinku kasační stížnosti brání to, že řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno a platnost posledního realizovaného pobytového statutu skončila uplynutím času. S ohledem na to soud nejprve posoudil, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec bylo způsobilé odvrátit stěžovatelem tvrzenou újmu spočívající v povinnosti vycestovat z území ČR. zpět do Vietnamu. Tak by tomu nebylo například tehdy, pokud by stěžovatel již v průběhu správního řízení vedoucího k vydání napadeného rozhodnutí neměl oprávnění na území ČR pobývat, a to ani na základě tzv. fikce pobytového oprávnění, anebo by naopak bylo zřejmé, že mu již svědčí jiný pobytový titul.

[12] Správní orgány zamítly žádost stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců ve vztahu k tomuto řízení platí, že *„pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3 (tj. nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu – pozn. NSS), považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.“* Z předloženého správního spisu i rozhodnutí žalované plyne, že stěžovateli bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu do 17. 11. 2020 a žádost o jeho prodloužení podal dne 12. 8. 2020. Po dobu správního řízení mu proto svědčila tzv. fikce pobytového oprávnění ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. To nezpochybnila ani žalovaná. Ta sice ve vyjádření obecně tvrdí, že *„stěžovatel není k pobytu na území*

*oprávněně a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku*“, nicméně k otázce fikce pobytu se nijak nevyjadřuje. Takto obecně formulované tvrzení nemohlo zpochybnit výše uvedené závěry. Proto soud vychází z toho, že stěžovateli před vydáním rozhodnutí žalované svědčila fikce pobytového oprávnění (usnesení NSS ze dne 21. 12. 2021, čj. 8 Azs 367/2021-33). V případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to i ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu, by tedy účinky této fikce opět nastoupily. Zároveň z podkladů, které má soud k dispozici, není zřejmé, že by stěžovateli svědčil jiný pobytový titul.

[13] Nejvyšší správní soud proto dále přistoupil k posouzení jednotlivých podmínek rozhodných pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K tomu, aby mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Na podporu svých tvrzení pak stěžovatel musí předložit odpovídající podklady. Povinnost tvrdit a prokázat potenciální vznik újmy tak má výlučně stěžovatel (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012 čj. 1 As 27/2012-32). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností je vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[14] Stěžovatel v první řadě tvrdí, že jemu hrozící újma spočívá ve ztrátě možnosti pobývat na území ČR. Takové tvrzení však není bez dalších důvodných okolností na straně cizince důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 28. 3. 2023, čj. 1 Azs 26/2023-27, a také předchozí usnesení NSS ve věci téhož stěžovatele čj. 8 Azs 86/2023-31).

[15] Dále stěžovatel uvedl, že žije ve společné domácnosti na adrese U N. d. X, P. X, se svou družkou a novorozenou dcerou, o kterou pomáhá pečovat. Újma, která by mu měla opuštěním ČR vzniknout, by dle jeho tvrzení měla spočívat v tom, že jeho družka by zůstala na péči o jejich dceru sama. Na doložení těchto tvrzení stěžovatel k opakovanému návrhu přiložil tři rodinné fotografie a nájemní smlouvu.

[16] Z přiložené nájemní smlouvy uzavřené mezi pronajímatelem Ing. M. Ž. a nájemkyní D. T. N. (družkou stěžovatele) dne 21. 8. 2023 vyplývá, že spolu s nájemkyní mohou byt užívat i příslušníci její domácnosti, a to N. V. A. (tedy stěžovatel) a D. N. A. V. (uváděná nezletilá dcera stěžovatele a jeho družky). Tvrzení, že stěžovatel žije s družkou a nezletilou dcerou ve společné domácnosti, však vyplývá pouze z předložené nájemní smlouvy. Ta však může být jen podpůrným dokladem, neboť k uvedení stěžovatele v nájemní smlouvě zjevně stačilo to, že ho tvrzená družka uvedla jako osobu, která spolu s ní může byt užívat. Nijak to ale nevypovídá o tom, zda v daném bytě stěžovatel skutečně žije. Naopak, podle výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR ze dne 22. 9. 2023, který soudu předložila žalovaná, má stěžovatel jako místo pobytu od 13. 9. 2022 evidovanou adresu V. X, P. X, tedy adresu odlišnou, než je jím tvrzená v návrhu na přiznání odkladného účinku. Jako rodinné vazby má uvedenou matku, otce a sourozence. Ačkoliv byl stěžovatel v bodě 10 usnesení čj. 8 Azs 86/2023-31 upozorněn na nesoulad záznamu o adrese v Cizineckém informačním systému a tvrzeným pobytem (tehdy na jiné adrese), ani v novém návrhu tento nesoulad nijak nevysvětluje.

pokračování

[17] Co se týče doložených rodinných fotografií, stěžovatel uvádí, že je na nich zachycen se svou družkou a jejich společnou dcerou. První fotografie zachycuje muže v obleku a ženu v bílých šatech se závojem při krájení dortu. Jeví se tedy, že se jedná o fotografii svatební. Stěžovatel však netvrdí, že by D. T. N. byla jeho manželkou a ani toto tvrzení nijak nedokládá. Naopak ji ve svých konstantních tvrzeních označuje jako svou družku. Další fotografie zachycuje stěžovatele s jeho dcerou a poslední fotografie všechny tři členy tvrzené společné domácnosti.

[18] Nejvyšší správní soud opět dospívá k závěru, že stěžovatel ani předložením těchto fotografií svou povinnost tvrzení ve smyslu výše citované judikatury nesplnil. Stěžovatel nijak konkrétně (krom již dříve uplatněného obecného tvrzení o tom, že pomáhá družce s péčí o dceru) nepopsal sílu svých rodinných vazeb a fungování rodiny. Pokud má jedna z fotografií dokládat, že stěžovatel a jeho družka vstoupili do manželství, nebyla předložena veřejná listina, která by tuto skutečnost dokládala (tj. oddací list).

[19] V kontrastu s tvrzeními stěžovatele lze jako příklad dostatečně tvrzených a osvědčených rodinných poměrů uvést usnesení NSS ze dne 15. 12. 2022, čj. 1 Azs 239/2022-59, bod 13, ve kterém soud uvedl následující: „*V daném případě stěžovatel povinnost tvrzení splnil. Svůj návrh odůvodnil především tvrzeným nepřiměřeným zásahem do svého soukromého a rodinného života, jakož i jeho dětí a manželky. Velmi podrobně popsal silné rodinné vazby a fungování rodiny i to, jakým konkrétním způsobem by k zásahu do života rodiny došlo. Svá tvrzení pak doložil jednak formálními doklady (oddací list, vysvědčení syna, rodný list dcery, ...), ale i celou řadou fotografií a jiných listin (např. potvrzení dětské lékařky, že syna na preventivní prohlídky pravidelně doprovází i otec; čestné prohlášení manželky o soužití rodiny; ...), dle nichž nejsou rodinné vazby stěžovatele pouze formální.*“

[20] Obdobně lze uzavřít, že není dostatečné ani tvrzení, že stěžovatel dosud nebyl zapsán do rodného listu své dcery s ohledem na jeho komplikovanou pobytovou situaci, nicméně je jejím biologickým otcem. Soudu v první řadě není zřejmé, proč by pobytová situace stěžovatele měla mít vliv na uznání či určení jeho otcovství a on sám k tomu nic dalšího neuvádí. Zároveň z Cizineckého informačního systému nevyplývá, že by byl otcem jakéhokoliv dítěte. Pouhé tvrzení stěžovatele, že je skutečně biologickým otcem nezletilé D. N. A. V., proto pro soud nemůže být dostačující.

[21] Dalším důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je dle stěžovatele zachování jeho práva na spravedlivý proces. K této problematice stěžovatel přdestřel totožnou argumentaci, jako v předchozím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Soud jej proto odkazuje na body 11 a 12 usnesení čj. 8 Azs 86/2023-31, kde zdůvodnil, že stěžovatel dostatečně neosvědčil svá tvrzení, která by v souhrnu se zájmem na zachování jeho práva na spravedlivý proces odůvodnila přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti.

[22] Závěrem soud podotýká, že ani přiznání odkladného účinku žalobě nepředznamenává úspěch s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nesnižuje ani nároky kladené na stěžovatele stran jeho povinnosti konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit (osvědčit) skutečnosti, z nichž dovozuje vznik

nepoměrně větší újmy. Zaprvé krajský soud o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhoduje v jiném čase. Může také rozhodovat na základě jiných skutečností, neboť i on při svém rozhodování vychází z tvrzených a doložených skutečností. Tak tomu bylo i v nyní projednávané věci, neboť v dané věci krajský soud o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby rozhodoval 1. 6. 2022, tj. více než před rokem, a stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tvrdil odlišné důvody týkající se jeho studia. Zadruhé je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mimořádným institutem vyhrazeným pro ojedinělé případy. Statisticky vzato by měl být přiznáván v menšině případů. To v řízení o kasační stížnosti platí o to více proto, že sama kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (usnesení NSS ze dne 11. 9. 2023, čj. 8 Afs 167/2023-64, *TRIMETAL II*).

[23] Byť se stěžovatel oproti předchozímu návrhu na přiznání odkladného účinku alespoň pokusil svá tvrzení důkazně podložit, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že povinnost tvrdit a řádně osvědčit hrozící újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. stále nelze považovat za splněnou. Opět s přihlédnutím k tomu, že stěžovatelem tvrzené (a dostatečně důkazně nepodložené) skutečnosti ohledně jeho soukromého a rodinného života neplynou ani z Cizineckého informačního systému.

[24] S ohledem na uvedené se soud dále nezabýval poměřováním tvrzené újmy stěžovatele k možným újmám jiných osob a ani otázkou dotčení důležitého veřejného zájmu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

[25] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté. Proto lze v případě posunu ve skutkových okolnostech, respektive řádného doložení tvrzených skutečností, o návrhu rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.). Současně jde o rozhodnutí dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[26] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona, či usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32].

[27] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080508623. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

pokračování

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. října 2023

Petr Mikeš  
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

---

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓